

چالشها و رویدادهای جنبش کارگران و مزدبگیران در خرداد ماه

زینت میرهاشمی

گونه که خود در جریان هستی، آقایان حسن صادقی و پرویز احمدی پنجگی از جمله کسانی

هستند که در روز ۸۴/۲/۱۹ در حمله به مرکز سندیکایی و سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران، ضرب و جرح فعالان سندیکایی و تخریب آن مکان دخالت مستقیم داشته اند. پرونده قضایی این حادثه که نامبرندگان جزء متهمین ردیف اول هستند، هم اکنون در حوزه ی قضایی منطقه ی ۱۱ تهران، مراحل قانونی خود را طی می کند.

یک رویداد مهم دیگر در خرداد ماه اتفاق افتاد. برای اولین بار بعد از انقلاب، روز جمعه ۱۳ خرداد سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه تشکیل شد. این نخستین شکل کارگری مستقل در ایران است که در پی کشاکشی خونین و درگیریهای مستقیم با وابستگان به تشکلهای حکومتی تشکیل می گردد.

مجمع عمومی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه روز جمعه ۱۳ خرداد برای انتخاب هیأت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه برگزار شد.

این مجمع زیر فشار نیروهای انتظامی و فالاترها سرانجام تشکیل شد و علیرغم همه تهدید و جو رعب و وحشت، بیش از ۵ هزار کارگر شرکت واحد در این مجمع شرکت کردند و برای انتخاب اعضای هیأت مدیره سندیکا رای خود را به صندوق ریختند. بر اساس گزارش شرق آنلاین ۱۴ خرداد، «در مدت سه ماه گذشته به علت اختلافات موجود ۱۴ هزار نفر از کارگران شرکت واحد به خاطر راه اندازی سندیکا اخراج شده اند.»

همین منبع می افزاید که «در حال حاضر شرکت واحد ۱۴ هزار کارگر دارد که بیش از ۵ هزار نفر از آنها برای رای گیری در این مجمع مشارکت داشتند.» اخراج از کار، تهدید بیکاری و ناامنی شغل، عدم دریافت حقوق، محرومیت از بیمه بیکاری محور حرکتهای اعتراضی کارگران و مزدبگیران در خرداد ماه بود. کارگران بیکار شده نیز در صف اعتراض کنندگان قرار دارند. کارگرانی که به شرایط کاری اعتراض دارند و با مدیریت رودرویی پیدا می کنند در برابر خطر اخراج از کار قرار می گیرند. این اخراج چون با موافقت شورای اسلامی کار آن واحد انجام می شود لذا کارگر اخراج شده از هیچگونه بیمه بیکاری و یا مزایای دیگر برخوردار نخواهد شد. این عمل نقض کامل

خود را نسبت به پذیرش این افراد برای حضور در جلسات سازمان بین المللی کار اعلام می کنیم. جناب آقای دبیر کل همان گونه که می دانید ما کارگران شرکت اتومبیل سازی ایران خودرو با بیش از سی هزار کارگر شاغل در این مجموعه بزرگ تولیدی به علت ممنوعیت ایجاد هر گونه تشکل های کارگری داشتن هر گونه نماینده کارگری محروم هستیم و هیچ کسی را به عنوان نماینده خود نداریم در نتیجه هیات شرکت کننده ایرانی نماینده ما کارگران نبوده بلکه وابسته به تشکیلات خانه کارگر می باشند که نه تنها نماینده ما کارگران نیستند بلکه یک تشکل دولتی و کارفرمایی بوده و در تقابل با ما کارگران قرار دارند.»

کارگران ایران خودرو در پایان نامه اعتراضی خود متذکر شده اند که: «جناب آقای دبیرکل، ما کارگران ایران خودرو به علت نداشتن حق تشکل، نداشتن آزادی بیان، آزادی اجتماعات، حق اعتصاب، نداشتن امنیت شغلی با وجود شرکتهای پیمانکاری و قراردادهای موقت، نداشتن امنیت جانی به علت رعایت نکردن استانداردهای ایمنی، نداشتن رفاه اجتماعی، نبودن بیمه های بیکاری با اخراجهای بی رویه و پایین بودن دستمزدهای خود و بی توجهی وزارت کار در مقابل این خواستههای انسانی ما و همراهی وزارت کار با کارفرمایان خواهان لغو کرسی وزارت کار ایران در سازمان جهانی کار می باشیم. - جمعی از کارگران ایران خودرو»

در ادامه اعتراضهای کارگران آگاه به خروج جمهوری اسلامی از لیست ناقضان حقوق کار و پذیرش هیأت دولتی به جای نماینده واقعی آنان، کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری - انجمن فرهنگی حمایتی کارگران - هیأت موسس احیای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران - هیأت موسسین سندیکاهای کارگری نامه ای به مدیر کل سازمان جهانی کار، آقای خوان سوموایا نوشتند. در این نامه اعتراضی آمده است: «بدین وسیله، ما تشکلهای کارگری مستقل اعلام می کنیم این شرکت کنندگان نمایندگان واقعی کارگران ایران نبوده و اعتراض شدید خود را نسبت به پذیرش این افراد برای حضور در جلسات سازمان بین المللی کار اعلام می کنیم. همان

در این مقاله به برجسته ترین رویدادهای جنبش کارگران و مزدبگیران در خرداد ماه اشاره می شود. نود و سومین کنفرانس بین المللی کار از ۹ تا ۲۴ خرداد ماه در ژنو برگزار شد. نام جمهوری اسلامی که در لیست سیاه ناقضان حقوق کار بود در این کنفرانس از این لیست خارج شد. این اقدام نه به دلیل تغییر رفتار حکومت ایران در رابطه با حقوق کار بلکه دقیقاً به دلایل سیاسی صورت گرفته است. زیرا که این حکومت با همه قوانینش ضد انسانی است. خارج کردن اسم حکومت ایران از لیست سیاه، امتیازی به جمهوری اسلامی در رابطه با انتخابات نمایشی و بده بستانهای سیاسی در روابط بین المللی است. زیرا استانداردها و مقوله نامه های سازمان بین المللی کار در ایران اجرا نمی شود. در ملاقاتهایی که هیأت سه جانبه با نمایندگان این سازمان انجام می دهند نمایندگان واقعی کارگران و مزدبگیران حضور ندارند و تشکلهای دولتی مانند «خانه کارگر» و «شوراهای اسلامی کار» خود را به جای تشکلهای کارگری جا می زنند.

در اجلاس اخیر سازمان بین المللی کار هیاتی از طرف رژیم شرکت کرد. در میان این هیأت کسانی که به عنوان نماینده کارگری رفته بودند از جمله، حسن صادقی و پرویز احمدی پنجگی بودند. اینها فالانتهایی هستند که در روز ۱۹ اردیبهشت به مرکز سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی یورش بردند و فعالان سندیکایی این واحد را زخمی کردند. شرکت این افراد در اجلاس سازمان بین المللی کار مورد انزجار کارگران آگاه و فعالان سندیکایی در ایران قرار گرفت.

کارگران ایران خود رو در اعتراض به ترکیب هیأت ایرانی در این کنفرانس و عدم حضور نمایندگان واقعی کارگران، نامه ای به مدیر کل سازمان جهانی کار نوشتند. در بخشی از این نامه چنین آمده است: «متأسفانه باز هم کسانی به عنوان نمایندگان طبقه کارگر ایران شرکت می کنند که در هیچ انتخابات دموکراتیکی به عنوان نماینده برگزیده نشده اند.»

بدین وسیله، ما کارگران ایران خودرو یکی از بزرگترین واحدهای تولیدی با بیش از سی هزار کارگر اعلام می کنیم این شرکت کنندگان نمایندگان واقعی کارگران ایران نبوده و اعتراض شدید

حقوق کارگران است. زیرا اعتراض به شرایط کار و مطالبه حقوق از اولیه ترین حقوق کار است که در منشور سازمان بین المللی کار جزو استانداردهای بین المللی شناخته می شود.

در اصل ۸۷ منشور سازمان جهانی کار آمده است: «هر کارگری حق دارد که برای دفاع از منافع خویش با دیگران تشکلهای خود را به وجود آورد.»

یکی از نمونه چنین اجحافی، در شرکت «تکنواز» واقع در جاده قدیم کرج اتفاق افتاده است. تعدادی از کارگران به دلیل مخالفت با مدیریت از کار اخراج شده و چون شورای اسلامی این واحد موافق این اخراج بوده است، این کارگران از بیمه بیکاری محروم شدند.

کارگران اخراجی کارخانه «عاج» روز چهارشنبه ۴ خرداد در مقابل فرمانداری اسلام شهر تجمع اعتراضی نمودند. این کارگران اخراجی به مدت ۱۱ ماه است که به طور مرتب اعتراض می کنند و خواهان رسیدگی به خواسته هایشان و پرداخت حقوقشان هستند.

کارگران اخراجی کارخانه شاهر در سهندج روز سه شنبه ۳ خرداد در اعتراض به اخراج خود در مقابل مجلس رژیم تحسن کردند.

همراه با این تحسن اعتراضی، ۳۰ نفر از کارگران اخراجی کارخانه نساجی شاهر در شهر سهندج نامه ای اعتراضی به دبیر کل سازمان جهانی کار، کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری و سازمانهای کارگری در سراسر جهان نوشتند.

کارگران این واحد تولیدی در نامه شان خواسته های خود را چنین اعلام کردند: « ۱_ ما خواهان بازگشت به کار و متوقف شدن اخراج کارگران از کار هستیم.»

۲_ ما خواهان تمام مزایای قانونی از جمله حق بازنشستگی هستیم .

۳_ ما خواهان پایان دادن فشار به کارگران شاغل برای امضای قرارداد موقت هستیم. همچنین ما خواهان رسمی شدن کارگران قراردادی میباشیم.

۴_ ما خواهان حقوق و مزایای مساوی برای کارگران موقت و استخدام رسمی هستیم.»

بر اساس گزارش انجمن کارگری «جمال چراغ ویسی» کارفرمایان این کارخانه ۵۵ کارگر شاغل در این واحد تولیدی را اخراج کرده اند. بر اساس

بقیه در صفحه ۶